

Arrest

nr. 51 786 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid houdende het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 8 september 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en door advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Verzoeker, van Iraanse nationaliteit, dient op 8 februari 2001 een asielaanvraag in.

1.2 Op 12 februari 2001 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker tekent tegen deze beslissing beroep aan bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3 Op 19 november 2003 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de hoedanigheid van vluchteling aan verzoeker te weigeren. Verzoeker tekent hiertegen beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen die dit beroep op 5 juli 2004 ongegrond verklaard.

Verzoeker tekent hiertegen beroep aan bij de Raad van State. Dit beroep wordt bij arrest nr. 145.907 van 14 juni 2005 verworpen.

1.4 Op 15 oktober 2004 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.5 Op 16 augustus 2006 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot de onontvankelijkheid van deze aanvraag. Aan verzoeker wordt tevens bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

1.6 Op 1 december 2009 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

1.7 Op 19 april 2010 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot de onontvankelijkheid van deze aanvraag.

1.8 Op 8 september 2010 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN – Model B

in uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op 19/04/2010 wordt aan Majid AHADI geboren te Teheran (Iran), op 21/09/1977 van Iran nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 08/10/2010, het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, IJsland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Zweden, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slovakije, Tsjechische Republiek en van Malta³ tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Art. 7, al.1-2° van de wet van 15 december 1980; Betrokkene verblijft langer in het Rijk dan overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd

Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen op datum van 06/09/2004.

Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV dd. 16/08/2006. hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid, en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is is voor de uitvoering van de maatregel, overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.”

2. Over de onontvankelijkheid

2.1 In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang. De verwerende partij betoogt dat dient vastgesteld te worden dat aan verzoeker reeds bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven op grond van artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet, meer bepaald het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 12 februari 2001 en 16 augustus 2006, bevelen die thans definitief en uitvoerbaar zijn. Een eventuele nietigverklaring van het in casu bestreden bevel zal geen wijzigingen met zich meebrengen ten aanzien van verzoekers (illegale) verblijfssituatie zodat dit aan verzoeker geen enkel nut kan opleveren en hij bijgevolg geen belang heeft bij de vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten.

2.2 De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198- 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Het is niet betwist dat de verzoekende partij op 12 februari 2001 en op 16 augustus 2006 reeds een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht. Er wordt niet betwist dat deze bevelen definitief zijn geworden en door de verwerende partij nog steeds kunnen worden uitgevoerd. De eventuele vernietiging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevel om het grondgebied te verlaten kan verzoeker derhalve niet tot voordeel strekken. Verzoeker heeft dan ook geen belang bij de vordering tot nietigverklaring van deze beslissing (RvS 22 maart 2006, nr. 156.746).

De exceptie van de verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. S. DE MUYLDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. TRICOT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

S. DE MUYLDER